

ณ สถานีนี้

>>> เราล้วนมีที่ที่เหมาะสมสำหรับเราเสมอ <<<

วัดเซนต์หลุยส์ของเราเป็นวัดที่อยู่ใจกลางเมือง อยู่ท่ามกลางย่านธุรกิจคึกคัก ๆ ของประเทศไทย บนถนนสาทรใต้ เมื่อเป็นเช่นนี้บนถนนสายนี้จึงถือว่าเป็นถนนที่การจราจรคับคั่งที่สุด รถราติดมาก ที่สุด บางครั้งบางเวลาใช้เวลาเดินทางเป็นชั่วโมง ๆ แม้ว่าจะมีรถไฟฟ้า BTS ผ่าน และอยู่กลาง ระหว่างสถานีสุรศักดิ์ และสถานีเซนต์หลุยส์ ทำให้การเดินทางจะง่ายขึ้นมาบ้าง **และทุกครั้งที่ใช้ บริการลงสถานีเซนต์หลุยส์ ก็อดที่จะภาคภูมิใจไม่ได้ที่ชื่อนักบุญหลุยส์เป็นสถานี** ที่รับส่งผู้คน มากมายในแต่ละวัน ก็เหมือนกับตอนที่ ท่านนักบุญมีชีวิตและเป็นกษัตริย์แห่ง ฝรั่งเศส ท่านนักบุญก็ดำเนินชีวิตอย่าง งดงามตามบทบาท และช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ที่มาพึ่งท่าน แม้กระทั่งคนในครอบครัวที่ ท่านนักบุญดูแลอย่างใกล้ชิด สถานที่นี้จึง เป็นต้นแบบของการทำงานเพื่อผู้อื่น นำ ผ่านคนอื่นถึงที่หมายอย่างปลอดภัย

กษัตริย์หลุยส์ที่ 9 แห่งฝรั่งเศส เป็นองค์รัชทายาทสืบราชสมบัติในขณะที่มีพระชนมายุเพียง 11 ปี เมื่อพระราชบิดาจากโลกนี้ไป พระนางบลองซ์แห่งคาสติเรีย ทรงเป็นทั้งพระราชมารดา และ ผู้สำเร็จราชการ พระนางทรงอบรมเลี้ยงดูให้เป็นแบบอย่างของกษัตริย์คริสตังที่ดี เมื่อมีพระชนมายุ 19 พรรษา พระเจ้าหลุยส์ที่ 9 ทรงอภิเษกสมรสกับมาร์เกอริกแห่งโปวองซ์ ทรงรักพระมเหสีมาก และทรงดำเนินชีวิตครอบครัวในสายพระเนตรของพระเป็นเจ้า และทรงสัจย์ซื่อต่อพระมเหสีจน ตลอดชีวิต พระเจ้าหลุยส์ทรงเลี้ยงดูบุตร ธิดาทั้ง 10 องค์ตามแบบอย่างคริสตังที่ดี

ทรงขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์หลุยส์ที่ 9 พระปรีชาญาณและบุคลิกที่ดีเด่นของพระองค์ เป็น ที่เล่าขานกันทั่วทวีปยุโรป โดยเฉพาะพระปรีชาญาณในการตัดสินใจให้ความยุติธรรมแก่ผู้คนทั้งใน และนอกประเทศ เพื่อให้ทุกคนได้รับความเป็นธรรม เป็นประจักษ์พยานในเรื่องนี้เป็นอย่างดี พระองค์ทรงรับคำร้องขอของประชาชนทุกคน และทรงอนุญาตให้ทุกคนเข้าเฝ้าเพื่อทรงตัดสินคดี ความได้ทุกคดี นอกจากนั้น พระองค์ทรงตรากฎหมาย ห้ามมิให้ผู้พิพากษาทุกคนรับของกำนัลใด ๆ

นอกจากเรื่องการให้ความเป็นธรรมแล้ว พระองค์ทรงให้ความรักแก่คนยากจนและผู้เจ็บป่วย ทำแผลดูแลผู้ป่วยด้วยพระองค์เอง ทรงรับประทานอาหารร่วมกับผู้ยากไร้ และคนตาบอด เพราะทรงแลเห็นพวกเขาเป็นพระคริสตเจ้าที่กำลังทนทุกข์ทรมาน การให้เวลาเพื่อช่วยผู้ที่ตกอยู่ในความลำบากต่าง ๆ นั้น มิได้เป็นอุปสรรคใด ๆ ต่อการปกครองพระราชอาณาจักรของพระองค์ ทรงโปรดให้ทรงมีที่พักสำหรับนักศึกษาและคนยากจน และทรงหาวิธีช่วยเหลือให้ประชากรของพระองค์มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเสมอ

ในปี 1248 ทรงออกเดินทางไปประเทศอียิปต์ ซึ่งเป็นศูนย์อำนาจอาณาจักรมุสลิม กองทัพครูเสดก็พ่ายแพ้ และทรงถูกจับที่เมืองมันซูราห์ กระนั้นก็ดี พระองค์ทรงมิได้แสดงความหวาดหวั่น จนเป็นที่ประทับใจของฝ่ายศัตรู และเมื่อทรงถูกขู่สังหาร พระองค์ทรงตอบอย่างเยือกเย็นว่า **“พวกท่านคงฆ่าเราได้แค่ร่างกายเท่านั้น แต่ไม่มีวันฆ่าวิญญาณของเราได้”** แม้ว่าการทำสงครามครูเสดครั้งนั้นจะล้มเหลว แต่พระเจ้าหลุยส์ก็ยังถือว่าเป็นผู้ชนะในด้านศักดิ์ศรี พวกมุสลิมประทับใจกับความเชื่อของพระองค์ มีกาฬโรคกำลังระบาด และไม่นานพระองค์ก็ทรงเป็นโรคร้าย และเสด็จสวรรคตในวันที่ 25 สิงหาคม 1270 คำพูด

สุดท้ายของพระองค์ตรัสถึงพระคริสตเจ้าว่า **“เราจะเข้าสู่kehasthของพระเจ้า เราจะเข้าไปในพระวิหารอันศักดิ์ของพระองค์ และเราจะกล่าวถึงพระนามของพระองค์”**

สถานีนี้อีสถานีเซนต์หลุยส์แบบอย่างของเราทุกคนภายใต้ร่มเงาของท่านนักบุญที่เรามาร่วมมิสซาทุกวันอาทิตย์ เราจึงควรที่จะนำแบบอย่างของท่านสักอย่างสองอย่างไปปฏิบัติ เพื่อที่เราจะได้เป็นสถานที่ที่ผู้คนได้พักพิง อาศัย นำทางไปสู่เป้าหมายในชีวิตได้บ้าง ...

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>